

DALALET

Dalalet, yoldan sapmak anlamında olup, hidayet kelimesinin karşıtı, zıddı olarak kullanılır.

Bu yolda gidenlere ehl-i dalalet denilir.

Kur'an-ı Kerim, insanlığın gitmesi gereken yolu göstermiştir. Bu yolda gitmek hidayet, bu yoldan az veya çok sapmak ise dalalettir.

Bir defasında Peygamber Efendimiz (asm.) yere düz bir çizgi çizmiş, onun sağından-solundan da başka çizgiler çizdikten sonra, o düz çizgiyi göstererek, "**İşte benim yolum budur. Basiret üzere Allah'a davet ederim...**" buyurmuş ve (Yusuf, 10/108) ayetini okumuştur.

Fatiha Suresi'nin sonunda, "**Bizi gazabına uğramış olanların (mağdub) ve dalâlete düşenlerin (dallîn) yoluna değil, sırat-ı müstakime hidayet et.**" diye bir dua cümlesiyle son bulur.

Mağdub ve dâllin gruplarını kesin hatlarla birbirinden ayırmak çok zordur. Çünkü birçok insan, hem fikren, hem de ahlâk yönünden yanlış yola sapmakla her iki grupta birden bulunurlar. Şu var ki, **mağdup grubunda** sefahat, rezalet ve azgınlık; **dallîn güruhunda** ise yanlış fikirler ve batıl inançlar ön plandadır. Tefsir alimleri, dallîn güruhuna Hıristiyanları, mağdup grubuna ise Yahudileri misâl verirler.

Yahudiler Tevrat'ı tahrif ettikleri ve peygamberlerini öldürdükleri için Allah'ın gazabına layık olmuşlardır. Hristiyanlar ise, teslisi (üç ilâh) safatasını kabul etmekle hakikatten sapmış, tevhit inancından ayrılmış ve dalâlete düşmüşlerdir.

Ehl-i küfür, hak yoldan bütünüyle sapmışlardır. Kur'an-ı Kerim, onların dalaletini dalalen baîde (*çok uzak bir dalalet*) olarak niteler. (Nisa, 4/60, 116, 136, 167)

Dalaletin değişik sebepleri vardır. Cehalet bir dalalet sebebi olduğu gibi, bazen bilim de dalalete sebebiyet verir. 19. ve 20. yy.da nice tabiat bilimcisinin dalaleti, ilim ve fenden olmuştur. Bunlar, ilâhî icraatlara **tabiat, evrim, içgüdü** gibi isimler takarak, evrende olup biten olayları sahipsiz, başıboş, kör kuvvetin ve sağır tabiatın eserleri zannetmekle dalalete düşmüşlerdir.

İlave bilgi için tıklayınız:

- [FIRKA-I DÂLLE.](#)